కథ

సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ తల ఖ్లోషలికి పెట్టి గుడ్లు మిటకరించుకుని చూస్తూ వుండడం చూసి తను గుడ్డలు కట్టుకురావడం మర్చిపోయానేమోనని ఖంగారుపడిందొక కుర్ర నర్సు. "దయచేసి మీరు అవతలికి వెళ్ళండి" అని విసుక్కొంది.

సబ్‌ఇన్‌స్పెక్టర్ చటుక్కున తల బైటికి తీసుకున్నాడు. ఇది ఈ విసుగేదో ఆ పేషెంట్ మీద చూపిస్తే అది ఆపరేషన్ అవసరం లేకుండానే బిడ్డని కనేసేది కదానని తిట్టుకున్నాడు అతను. డాక్టర్ సీటు కెదురుగా వున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. చూడబోతే అదేదో దిక్కుమాలిన కేసులా వుందనిపించిందతనికి. ఆ రోజు ప్రొద్దున్నే డ్యూటీకి వెళ్ళి తన సీట్ వెనకవున్న వెంకటేశ్వరస్వామివారి పటానికి దండం పెట్టుకుంటుండగా ఫోన్ మోగింది. "హలో వన్ టౌన్ పోలీస్ స్టేషన్" అన్నాడతను రిసీవరు ఎత్తగానే.

"సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ వున్నారా?" అని అడిగారు అవతలినుంచి ఎవరో ఆదుర్దాగా.

"నేనే మాట్లాడుతున్నాను" అన్నాడు తను.

"సార్ ఇక్కడొక అమ్మాయి రక్తపు మడుగులో పడి కొట్టుకుంటూంది" అని చెప్పారు అవతలినుంచి ఎవరో ఆదుర్దాగా.

"ఇక్కడంటే ఎక్కడయ్యా? అమెరికాలోనా, అండమాన్‌లోనా ఎక్కడో చెప్పు" అని చికాకుపడ్డాడు సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఇక్కడంటే... ఇక్కడే బస్ స్టేషన్లో సార్! మీరు వెంటనే రావాలి" అని చెప్పాడు అవతలి వ్యక్తి.

"ఇంతకీ నువ్వు ఎవరివి" అని అనుమానంగా అడిగాడు సబ్‌ఇన్‌స్పెక్టర్. అది చెప్పడం ఇష్టం లేనట్టు అవతలి వ్యక్తి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

పోలీస్ స్టేషన్ అంటే ప్రతివాడికి పెళ్ళామంత లోకువైపోయింది. అవసరానికి వాడుకోవడమే తప్ప బాధ్యతగా నడుచుకోవడం తెలియదు. ఈ ఇన్ఫర్మేషన్ అబద్ధమని తేల్తే, ప్రతి లంజకొడుక్కీ పోలీసోడే మొగుడని రుజువు చెయ్యకపోతే నేను సబ్‌ఇన్‌స్పెక్టర్‌ను కాను అని తిట్టుకున్నాడు. ఆ తరువాత హుటాహుటిన పోలీసు బలగాన్ని వెంటబెట్టుకుని బైలుదేరాడు.

అతను బస్ స్టేషన్ చేరుకునేసరికి ప్యాసింజర్ లాంజ్ జనంతో కిటకిటలాడుతోంది. "తప్పుకోండి తప్పుకోండి" అంటూ కానిస్టేబుల్స్ లాఠీల్తో జనాన్ని తప్పించగా, అతను ముందుకువెళ్ళి రక్తపు మడుగులో పడివున్న ఆడమనిషిని చూశాడు. ఆ మనిషికి పాతిక సంవత్సరాలుంటాయి. చూడ్డానికి చాలా అందంగా కనిపిస్తోంది. అంత బాధలోను ఆవిడ అందర్నీ ఆకర్షిస్తోందంటే అందుకు కారణం ఆమె అందమేననిపించింది సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి. ఆవిడ కట్టుకున్న చీర ఏ రంగుదో కాని రక్తంతో తడిసి చాలావరకు ఎర్రబడింది. బాధతో మూల్గుతూ ముడిచిన ఆమె నొసట తిలకమే వుందో కుంకుమ బొట్టే వుందో ఇతమిత్థంగా పోల్చుకోలేకపోయాడు సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్. అందుచేత ఆమె మెడలో మంగళసూత్రమేదైనా వుందేమోనని పరిశీలించాడు. అలాంటిదేమీ కనిపించలేదు. ఎవరైనా లేపుకొచ్చిన కేసేమోననుకున్నాడు. అవసరం తీరగానే అవతలివాడు అరటి తొక్కను విసిరేసినట్టు విసిరేశాడని తిట్టుకున్నాడు. ఇంతలో ఆవిడ బాధగా మూల్గింది. ఆ మూలుగు వినగానే సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ గుండెల్లో ఎవరో గునపం పెట్టి తవ్వినట్టని పించి గిలగిల్లాడిపోయాడు. ఏదేమైనా ఈవిడ రక్తం మడుగులో పడి కొట్టుకుంటోంది అంటే ఖచ్చితంగా ఏదో అఫెన్స్ జరిగిందన్న మాటేననుకున్నాడు. కానిస్టేబుల్స్‌ని పిలిచి "ఆ మనిషిని వ్యాన్ ఎక్కించండి" అని ఆజ్ఞాపించాడు. దార్లో ఒకటి రెండుసార్లు ఆవిడ మొహం మీద నీళ్ళు చల్లి "ఏమ్మా నీకేమైంది" అని అడిగాడు. ఆవిడ పలకలేదు. కాని అతనడిగిన విషయాన్ని అర్థం చేసుకున్నట్టుగా మూల్గింది. మూగదేమో ననుకున్నాడు సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్.

దార్లో పోలీస్ స్టేషన్ దగ్గర హెడ్ కానిస్టేబుల్‌ని దింపి "ఎవరో అన్నోన్ పర్సన్ ఎవరో అన్నోన్ ఉమన్‌ని హత్య చేయడానికి ప్రయత్నించినట్టుగా, ఆ విషయం తెలిసి పోలీసులు వెంటనే విక్టింను కాపాడడానికి హాస్పిటల్‌కు తరలించినట్టుగా, ఎఫ్ఐఆర్ రాయమని చెప్పి పోలీస్ స్టేషన్‌కి పంపాడు.

"సార్! మిమ్మల్ని డాక్టరుగారు పిలుస్తున్నారు" అని నర్సు వచ్చి చెప్పేసరికి ఉలిక్కిపడి లేచాడు సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్.

"పేషెంట్‌కి అర్జంట్‌గా ఆపరేషన్ చెయ్యాలి. ఈవిడ తాలూకు మనిషెవరైనా వున్నారా?" అని అడిగారు డాక్టర్.

"ఎవరున్నారో నాకు తెలవదు సార్! ఆవిడకు స్పృహ వచ్చిన తరువాత ఆ విషయం ఇన్వెస్టిగేట్ చేసి తెలుసుకుంటాము" అని చెప్పాడు సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్.

డాక్టరుగార్కి ఒక క్షణం సేపు మతిపోయినట్టయింది. "సరే సరే" అంటూ పేషెంట్ వెంట ఆపరేషన్ థియేటర్‌లోకి దూరిపోయారు.

చూడబోతే ఇది హలా సీరియస్ కేస్‌లా వుంది. ఆపరేషన్ పూర్తయ్యేలోగా మేజిస్ట్రేట్‌ని పిలిపిస్తే డయింగ్ డిక్లరేషన్ అయినా తీసుకోవచ్చునని, హడావుడిగా బైటకు వెళ్ళి మేజిస్ట్రేట్‌ని పిలిపించడానికి ఏర్పాట్లు చేసి వచ్చాడు సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్.

ఆపరేషన్ పూర్తయ్యేసరికి చాలాసేపు పట్టింది. ఈలోగా బైట బల్లమీద కూర్చున్న సబ్‌ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి కునుకు పట్టింది. "ఐయాం సారీ! ఎక్స్‌క్యూజ్ మి సారీ" అన్న డాక్టర్‌గారి మాటలతో మెలుకువ వచ్చింది ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి.

"ఏమైంది డాక్టర్?" అడిగాడు.

"అతికష్టంగా బిడ్డని కాపాడగలిగాం. తల్లి ప్రాణం పోయింది" చేతులు తుడుచుకుంటూ చెప్పారు డాక్టరుగారు.

సరిగ్గా డైయింగ్ డిక్లరేషన్ తీసుకోవడానికి అక్కడికి వచ్చిన మేజిస్ట్రేట్ గారు ఇది విని "అయాం సారీ" అంటూ వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయారు. సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ అర్జంటుగా లేచి మేజిస్ట్రేట్‌గారికి సెల్యూట్ చేసి ఆయన వెంట బైటకు వెళ్ళి ఆయన్ని జీపు ఎక్కించి డాక్టరుగార్ని కలిసి "కాజ్ ఆఫ్ డెత్ ఏమిటి సార్" అని అడిగాడు.

"కడుపులో బిడ్డ అడ్డం తిరిగిపోవడం వల్ల చనిపోయిందావిడ" అని చెప్పారు డాక్టరుగారు.

'ఇది అటెంప్ట్ మర్డర్ కేసు కాదన్నమాట. మర్డర్ కేస్ బ్రాడ్ డే లైట్ మర్డర్' అనుకుని "ఏదీ ఆ బిడ్డ" అని అడిగాడు.

హెడ్ నర్స్ చకచకా వెళ్ళి బిడ్డని తీసుకొచ్చి అతని చేతిలో పెట్టి 'చక్కటి బిడ్డ' అని మురిసిపోయింది. చూడబోతే వీళ్ళంతా ఈ బిడ్డని తన బిడ్డ అనుకుంటున్నట్టుగా వుంది అనుకుని కోపంతో పళ్ళు పటపటా నూరాడు. బిడ్డ అతని చేతుల్లో ఇమడలేక కేరుకేరున ఏడ్వడం మొదలుపెట్టింది. అతను సబ్‌ఇన్‌స్పెక్టర్‌లా గాక పిల్లల దొంగలా కనిపించాడందరికీ. తన చేతుల్లో వున్నది పసికందు కాదు. పసిరిక పామన్నట్టుగా చీదరించుకున్నాడతను. కానిస్టేబుల్ని పిలిచి బిడ్డని అతని చేతుల్లో పెట్టి "సార్! మీరు డెడ్ బాడీకి పోస్టుమార్టం చేయించే ఏర్పాట్లు చూడండి. నేను పోలీస్ స్టేషన్‌కు వెళ్ళి రిక్విజిషన్ పంపిస్తాను" అని డాక్టరుగారికి చెప్పి బూట్లు టకటకలాడించుకుంటూ బైటకు నడిచాడతను.

పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్ళగానే అటెంప్ట్ మర్డర్ కేసుని కాస్తా మర్డర్ కేసుగా మార్చాడు. ఆ రాత్రి పోలీస్ స్టేషన్లో ఆ పసికందు చేసిన యాగీ ఇంతా అంతా కాదు. ఏడుస్తున్న బిడ్డని ఓదార్చడానికి పోలీసులు నానా తంటాలు పడ్డారు. తెల్లారేసరికి కన్న తల్లిని చంపిన ఈ బిడ్డని తీసుకువెళ్ళి రిమాండ్ చేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

మర్నాడు బిడ్డని కోర్టులో హాజరుపరిచారు. మేజిస్ట్రేట్‌గారు తన ఒంటిమీద గాయాన్ని చూసినట్టుగా బిడ్డనొకసారి ఏవగింపుగా చూసి రిమాండ్‌కు పంపారు.

చార్జిషీటు దాఖలై కేసు విచారణకి వచ్చేసరికి సంవత్సరం పట్టింది. ఈలోగా బిడ్డ పెరిగి తప్పటడుగులు వేయడం నేర్చుకుంది. ఏడ్చి తనకేం కావాలో తెలియజేయడం నేర్చుకుంది. నవ్వి నలుగురినీ నవ్వించడం మొదలుపెట్టింది. పిల్లల జైల్నే కన్నతల్లిని ప్రేమించినట్టు ప్రేమించసాగింది. జైల్లో పనిచేసే వాళ్ళంతా బిడ్డకి ముద్దుగా 'జైలు కోకిల' అని పేరు పెట్టి ముచ్చటగా చూసుకుంటున్నారు. తల్లిని చంపిన బిడ్డమీద విచారణ అనగానే ఊరు ఊరంతా చూడ్డానికి కోర్టుకొచ్చారు. కోర్టు జనంతోటే, ప్లీడర్లతోటే, పోలీసుల్తోటే కిటకిటలాడిపోతోంది.

సరిగ్గా పదకొండు గంటలకు పాపని కోర్టులో హాజరుపరిచారు. ముద్దాయిల బోనులో పాపని వదిలిపెట్టి తలుపులు మూసేశారు. బోనుకు రెండువేపులా మహిళా పోలీసులు అటెన్షన్‌లో నిలుచుని కావలి కాయసాగారు. పాపాయిని బోనులోకి వదలగానే చూడడానికి వచ్చినవాళ్ళ దృష్టి అటుపడింది. ఎవరినైనా ఎత్తుకోమని చేతులు పైకెత్తి తప్పటడుగులు వేస్తూ అటూ ఇటూ తిరుగుతున్న పాపాయి దృష్టి తనకేసి ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న వాళ్ళమీద పడింది. వాళ్ళకి కనిపించకుండా కటకటాల చాటున దాక్కుని దోబూచులాడింది. తలలు అటూ ఇటూ తిప్పి చూడాలని ప్రయత్నిస్తున్న వాళ్ళని చూసి కిలకిలా నవ్వుతూ చప్పట్లు కొట్టింది.

సీరియస్‌గా కూర్చున్న జడ్జీగార్కి పాపాయి చేష్టలు చూడగానే ఒళ్ళుమండిపోయింది. "సైలెన్స్ సైలెన్స్" అని అరిచారు, చెక్క సుత్తితో బల్లని బాదుతూ. పాపాయి తప్ప అందరూ సైలెన్స్ అయిపోయారు. పాపాయి ఒక్క క్షణం జడ్జీగారికేసి, ప్లీడర్లకేసి, బెంచి గుమాస్తాకేసి ఆశ్చర్యంగా చూసింది. ఆ తరువాత ఆ సుత్తి తనకు కావాలన్నట్టుగా కటకటాల్లోంచి చెయ్యి బైటికి చాపింది.

జడ్జిగారు సైలెన్స్ అవగానే అంతా సైలెంట్ అయిపోయారు.

కేసు విచారణ మొదలైంది. "చూడు పాపా! నీవు నీ తల్లి కడుపులో వుండగా అడ్డం

తిరిగిపోయి నీ తల్లి చావుకు కారణమయ్యావని అభియోగం మోపబడింది. కాబట్టి నీమీద భారత శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ మూడొందల రెండు క్రింద చార్జి చేస్తున్నాం. నువ్వు నేరం ఒప్పుకుంటున్నావా లేదా?" అని అడిగారు జడ్జీగారు.

జడ్జిగారి ప్రశ్నని పట్టించుకోకుండానే పాప 'నువ్వు పట్టుకున్న సుత్తి నాకు ఇవ్వవా' అన్నట్టు బేలగా మొహం పెట్టి చేతులు అటూ ఇటూ తిప్పింది. అది చూసి జడ్జిగారు పాప నేరం ఒప్పుకోవడం లేదనుకుని 'నేను నేరం చేయలేదు' అని పాప అన్నట్టుగా వ్రాసుకున్నారు.

కేసు పెట్టిన ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి ఒళ్ళు మండిపోయింది. "ఉష్"రంటూ పాపకేసి కోపంగా చూశాడు. ఎంత అబద్ధం ఎంత బద్ధం ఇంతప్పుడే ఇంతబద్ధం ఆడింది, పెరిగి పెద్దదైతే ఇంక ఎన్ని దారుణాల కొడిగడుతుందోనని పళ్ళు నూరాడు. పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ దగ్గరికు వెళ్ళి "చూశారా ఇది అబద్ధమాడడానికి కూడా వెరవలేదు... ఎలాగైనా సరే దీనికి శిక్ష పడేలా చూడాలి" అని చెప్పాడు.

అలాగేనన్నట్టుగా తలవూపాడు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్.

పాప దృష్టి బల్లకిరుప్రక్కలా కూర్చున్న ప్లీడర్ల మీద పడింది. కాకులూ, గెద్దలూ ఒకేలా వుంటాయని తెలిసిన పాపాయికి వాళ్ళు రాక్షస కాకులులాను, గెద్దలలాను కనిపించారు. "ఉష్...ఉష్" అంటూ చేతులు విదిలించింది. ప్లీడర్లెవరూ ఎగిరిపోలేదు. పాప ఆశ్చర్యపోయి కళ్ళు రెపరెపలాడించింది.

"నీ తరఫున వాదించడానికి నువు ఎవరినైనా ప్లీడర్ని పెట్టుకుంటావా? ఉచిత న్యాయ సహాయం కావాలా?" అని అడిగారు.

"పాప ఏమీ మాట్లాడలేదు" పాప మౌనాన్ని అసలు తనకి న్యాయవాది అవసరం లేదని అన్నట్టుగా అర్థం చేసుకున్నారు జడ్జిగారు.

వచ్చే వాయిదాకి సాక్షుల్ని ప్రవేశపెట్టమని ప్రాసిక్యూషన్‌ని ఆదేశించి కేసు వాయిదా వేశారు. జీవితంలో నిష్కాపట్యాన్ని, నిర్మలత్వాన్ని, నిష్కల్మషత్వాన్ని మర్చిపోయి పాపని చూడ్డానికి వచ్చిన వాళ్ళకి ఆ పాపాయిలో బాల్యం కనిపించలేదు. ముక్కు మీద వేలు వేసుకుని బుగ్గలు నొక్కుకుని మరీ ఆశ్చర్యపోయారు వాళ్ళు ఇళ్ళకు వెళ్ళి.

మళ్ళీ వాయిదా నాటికి ప్రాసిక్యూషన్ వారు సాక్షుల్నీ తీసుకువచ్చారు. మహిళా పోలీస్ కానిస్టేబుల్ ఒకావిడ పోలీస్ వ్యాన్ లోంచి పాపని దింపి కోర్టు హాల్లోకి తీసుకొచ్చింది. కోర్టు హాల్లో అందరికంటే ఎత్తు మీద పెద్ద కుర్చీలో కూర్చున్న జడ్జిగార్ని చూడగానే పాపకి జైల్లో చెట్టుమీద ఎక్కి అల్లరిపెట్టే కోతి గుర్తుకొచ్చింది. "బలే... బలే" అంటూ చప్పట్లు కొట్టి కేరింతలు కొడుతూ నవ్వింది.

జడ్జిగారికి ఒళ్ళు మండిపోయింది. ఎలాంటి విచారణ లేకుండా ఇలాంటివాళ్ళని జైలుకు కట్టెయ్యాలి అనుకున్నారు "సైలెన్స్ సైలెన్స్" అని అరిచారు. పాపాయిన్ని ఎత్తుకొచ్చిన కానిస్టేబుల్ పాపాయి నోరు మూసేసింది.

తల్లి మరణించడానికి కారణం కడుపులో వున్న బిడ్డ అడ్డం తిరగడమేనని డాక్టరుగారు సాక్ష్యం చెప్పారు.

తన దర్యాప్తులో మరణించిన స్త్రీ ఈ బిడ్డకి తల్లని తప్ప మరే వివరాలూ తేల్లేదని కాబట్టి అతని తల్లి మర[illegible] పడానికైనా, బతికుండడానికైనా ఈ [illegible]రణమై వుండాలని తను బలంగా విశ్వసించానని డాక్టరిచ్చిన పోస్టుమార్టం సర్టిఫికెట్ తన విశ్వాసాన్ని నిజం చేసిందని ఇన్‌స్పెక్టర్ సాక్ష్యం చెప్పాడు.

"సాక్షుల్ని క్రాస్‌ఎగ్జామిన్ చేస్తావా?" అని పాపని ఉద్దేశించి అడిగారు జడ్జిగారు.

పాపాయి సమాధానం చెప్పలేదు.

"నిన్నే అడిగేది... సమాధానం చెప్పు. చెప్పకపోతే జైలుకు కట్టేస్తారు" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

పాపాయి పెరిగింది జైల్లోనే కాబట్టి జైలు తప్ప ఇల్లన్న మాట తెలియదు. అందుచేత జైలుకెడతానని ఏడ్చింది.

జడ్జీగారికి చిర్రెత్తిపోయింది. క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ నిల్ అని వ్రాసుకుని వున్న పళాన మర్నాటికి కేసు వాయిదా వేసి అలాగైనా ఒకరోజు పాపని జైలుక్కట్టినందుకు సంతోషించారు.

మర్నాడు పాపని కోర్టుకు తీసుకురాగానే సాక్షులు చెప్పింది వివరించి అందుకు సంజాయిషీ ఇమ్మకోమని అడిగారు జడ్జిగారు. ఈసారి కూడా పాపాయి ఏమీ సమాధానం చెప్పలేదు. కోర్టు హాల్లోని వెంటిలేటర్ని పట్టుకుని వేళ్ళాడుతున్న గబ్బిలాన్ని చూస్తూ నవ్వుకుంది.

పాప సమాధానం చెప్పకపోయేసరికి జడ్జీగారి చూపు కూడా గబ్బిలం మీద పడింది. పాప నవ్వుల్ని నాశనం చెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చిందాయనకి. పాప దగ్గర సంజాయిషీ ఏమీ లేదని రాసుకుని పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ని ఆర్గ్యుమెంట్ చెప్పమన్నారు. పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్‌గారు భారంగా లేచి నిల్చుని వాదనలు మొదలుపెట్టారు. "ముద్దాయి పసిపాపని కనికరం చూపాల్సిన పని లేదు. ఈ ముద్దాయి కడుపులో వుండగానే కన్నతల్లిని చంపింది. పెరిగి పెద్దయితే ఇంక ఎన్ని ఘోరాలకు పాల్పడుతుందో మన ఊహకందని విషయం. ఈ కేసులోని సాక్ష్యాధారాల్ని పరిశీలిస్తే మనకీ విషయం స్పష్టమౌతుంది. తల్లి మరణానికి కారణం బిడ్డ కడుపులో అడ్డం తిరగడమేనని డాక్టర్ చెప్పడాన్ని బట్టి ఈ లోకంలో కడుపులో వున్న బిడ్డ తప్ప ఆ తల్లికి మరి ఎవరూ లేరని సాక్ష్యం చెప్పిన ఇన్‌స్పెక్టర్ సాక్ష్యాన్ని బట్టి ఆ తల్లిని హత్య చేసింది ఈ బిడ్డేనని నిస్సందేహంగా రుజువైంది. మరలాంటప్పుడు కన్నతల్లన్న కనికరం కూడా లేకుండా క్రూరాతిక్రూరంగా తల్లిని హత్య చేసిన ఈ బిడ్డకి ఏ శిక్ష విధించడం న్యాయమన్నదే ఇప్పుడు కోర్టువారు తేల్చాల్సిన సమస్య. భారత శిక్షాస్మృతి ననుసరించి చూసేట్టయితే తల్లిని చంపినా, తనయుడ్ని చంపినా, మరెవర్ని చంపినా హత్య హత్యే అవుతుంది. హత్యచేసినవారికి యావజ్జీవ ఖైదో, మరణశిక్షో విధించాల్సి వుంటుంది. అయితే కన్నతల్లిని చంపిన ఈ పాపకి అంతకంటే కఠినమైన శిక్ష ఏదైనా విధించమని గౌరవనీయులైన కోర్టువారిని ప్రార్థిస్తున్నాను" అని ముగించాడు.

జడ్జిగారు తలవంచుకుని దీర్ఘంగా ఆలోచించారు. పుస్తకాలు తిరగేశారు. ఈలోగా కోర్టులో వున్నవాళ్ళంతా ఏం జరుగుతుందోనని ఊపిరి బిగబట్టి కూర్చున్నారు. పాప మాత్రం ఇదేమీ పట్టించుకోకుండా ఆడుకుంటోంది.

చివరికి జడ్జిగారు తీర్పు చెప్పడం మొదలుపెట్టారు. "ఈ పాప కన్నతల్లిని చంపిందన్న ఆరోపణ రుజువైందని కోర్టు భావిస్తోంది. కడుపులో వుండగానే తల్లిని చంపడమన్నది ఇంతవరకు మనం కనివినీ ఎరుగనటువంటి ఘోరాతిఘోరమైన నేరం. ఈ నేరానికి పాల్పడినందుకుగాను మరణ శిక్ష విధించినా అది అతితక్కువ శిక్షగా నేను భావిస్తున్నాను. పైపెచ్చు ఈ రోజుల్లో రోజు రోజుకు పెరుగుతున్న ఆత్మహత్యల సంఖ్య చూస్తూ వుంటే మనుషులకు బతకడం కంటే చావడంలో సుఖం కనిపిస్తోందని పిస్తోంది. అందుచేత ఈ పాపని ఈ లోకంలో బతకమని ఆదేశించడానికి మించిన శిక్ష వుండదని భావిస్తున్నాను. కాబట్టి ఈ పాపని ఇప్పటికిప్పుడు బేషరతుగా విడుదల చేయమని ఆదేశిస్తున్నాను."

కోర్టులో వున్నవాళ్ళంతా హర్షధ్వానాలు ప్రకటించారు. పాప తప్పటడుగులు వేస్తూ కేరింతలు కొడుతూ బోనులోంచి కోర్టు హాలు దాటి మెట్లమీదికి వచ్చేసరికి బెల్ మోగింది. బెల్ ఎటునుంచి మోగిందో తెలియని పాపాయి చుట్టూ చూసింది. తన చుట్టూ తుఫాను మేఘాలు కమ్ముకుంటున్నట్టుగా నల్లని కోటూ గౌను ధరించి బిలబిలలాడుతూ మెట్లు దిగుతున్న ప్లీడర్లని చూసింది.

ఎందుకో దారితప్పిన కోడిపిల్ల వెంటపడ్డ కాకులూ, గెద్దలూ గుర్తుకువచ్చినట్టుగా పాపాయి భయంతో వణికిపోయింది.